

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 2021 — Jalkh κατά Κοινοβουλίου
(Υπόθεση T-230/21 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα – Θεσμικό δίκαιο – Μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου – Προνόμια και ασυλίες – Άρση της βουλευτικής ασυλίας – Αίτηση αναστολής εκτελέσεως – Έλλειψη επείγοντος)

(2021/C 382/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αιτών: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvilliers, Γαλλία) (εκπρόσωπος: F. Wagner, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: N. Lorenz και A.-M. Dumbrăvan)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 278 ΣΛΕΕ για την αναστολή εκτελέσεως της απόφασης P9_TA(2021)0092 του Κοινοβουλίου, της 25ης Μαρτίου 2021, περί του αιτήματος άρσης της ασυλίας του αιτούντος [2020/2110(IMM)].

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 30ής Ιουλίου 2021 — Natixis κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-449/21)

(2021/C 382/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Natixis (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: J. Stratford, Barrister-at-law, και J.-J. Lemonnier, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει άκυρη στο σύνολό της την απόφαση C(2021) 3489 τελικό της Επιτροπής που εκδόθηκε στις 20 Μαΐου 2021, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ στην υπόθεση AT.40324: European Government Bonds (Ευρωπαϊκά κρατικά ομόλογα) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), καθόσον αφορά την προσφεύγουσα, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά και στα λοιπά έξοδα και δαπάνες στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της υπό κρίση διαφοράς.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν είχε έννομο συμφέρον να εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, τελευταία περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 (1).

2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται α) προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας, β) παράβαση του άρθρου 27, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου και/ή γ) παράβαση του άρθρου 10, παράγραφος 1, και του άρθρου 11, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 773/2004 ⁽²⁾ της Επιτροπής.

— Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή, προκειμένου να θεμελιώσει τη διαπίστωση της ότι έχει έννομο συμφέρον, βασίστηκε στα νομικά και αποτρεπτικά αποτελέσματα που απορρέουν από τη διαπίστωση περί παραβάσεως, παρά το γεγονός ότι τούτο δεν αποτελούσε αντίρρηση διατυπωθείσα έναντι της προσφεύγουσας, ούτως ώστε η προσφεύγουσα να έχει την ευκαιρία να τοποθετηθεί επ' αυτής κατά τρόπο ουσιαστικό.

3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίχθηκε σε ανεπαρκή αιτιολογία και/ή δεν είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επιπλέον τα ακόλουθα:

— Στην περίπτωση που υφίστατο έννομο συμφέρον (όπερ η προσφεύγουσα αμφισβητεί) για την εις βάρος της προσφεύγουσας διαπίστωση παραβάσεως, η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς την άσκηση της διακριτικής της ευχέρειας να προβεί σε μια τέτοια διαπίστωση.

— Η άσκηση της διακριτικής ευχέρειας της Επιτροπής προσκρούει στην αρχή της αναλογικότητας διότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν ήταν αναγκαία για την επίτευξη του σκοπού της αποτελεσματικής εφαρμογής του δικαίου του ανταγωνισμού και οι δυσμενείς για την προσφεύγουσα συνέπειες της διαπιστώσεως της συνδρομής παραβάσεως ήταν δυσανάλογες σε σχέση με τον σκοπό αυτό.

Στην περίπτωση που ευδοκμήσει έστω και ένας από τους ως άνω εκτιθέμενους τρεις λόγους ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί στο σύνολό της. Καθόσον κρίνεται αναγκαίο, εντούτοις, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν ακόμη λόγο ακυρώσεως.

4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το άρθρο 3 της προσβαλλόμενης αποφάσεως ενέχει παρανομία καθόσον η Επιτροπή:

— υπερέβη τις εξουσίες της διατάσσοντας την παύση παραβάσεως και την παράλειψή της στο μέλλον, ενώ η παράβαση είχε παύσει·

— αντέστρεψε το βάρος αποδείξεως κατά παράβαση του τεκμηρίου αθωότητας, δεδομένου ότι άσκησε τις εξουσίες της λόγω του ότι δεν γνώριζε με βεβαιότητα αν είχε παύσει η παράβαση·

— υπέπεσε σε σφάλμα καθόσον διαπίστωσε ότι η εκ μέρους της προσφεύγουσας παράβαση και/ή η παράβαση στο σύνολό της δεν είχε παύσει· και/ή

— έδρασε με τρόπο αντίθετο στην αρχή της αναλογικότητας, διότι δεν ήταν ούτε αναγκαίο ούτε κατάλληλο να ασκήσει η Επιτροπή τις εξουσίες της προς αποτροπή παραβάσεως του δικαίου του ανταγωνισμού από την προσφεύγουσα.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 773/2004 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη διεξαγωγή από την Επιτροπή των διαδικασιών δυνάμει των άρθρων 81 και 82 της συνθήκης ΕΚ (ΕΕ 2004, L 123, σ. 18).

Προσφυγή της 2ας Αυγούστου 2021 — Quantic Dream κατά EUIPO — Quentia (Q)

(Υπόθεση T-458/21)

(2021/C 382/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Quantic Dream (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: A. Grolée, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Quentia GmbH (Gersthofen, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου